

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

Матеріали
II Міжнародної науково-практичної
конференції
“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2024 р.

Київ
2024

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:

Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:

Семенець-Орлова Інна Андріївна – директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;

Каліна Ірина Іванівна – заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:

Дацій Олександр Іванович – завідувач кафедри маркетингу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Братусь Анна Анатоліївна – завідувач кафедри економіки та управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, доц.;

Дмитренко Геннадій Анатолійович – завідувач кафедри управління персоналом та економіки праці ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Скиба Ганна Іванівна – завідувач кафедри обліку і оподаткування Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу, канд. екон. наук, доц.;

Кришталь Галина Олександрівна – завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кривоберець Марина Миколаївна – завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;

Мазур Юлія Володимирівна – декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 11 від 30.10.24)*

II Міжнародна науково-практична конференція “Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу”: зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2024 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2024. 594 с.

ISBN 978-617-02-0406-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

Міляєва Марія Володимирівна Окремі аспекти поняття “електронне врядування”	353
Могиль Олена Олександрівна, Комащенко Олександра Вадимівна Порівняльний аналіз досвіду публічної служби в країнах ЄС і Україні ...	357
Можарський Богдан Леонідович Особливості та характеристики функціонування будівельних підприємств	360
Морозов Тімур Олександрович, Кришталь Галина Олександрівна Революційний розвиток інноваційної економіки — потенціал та ризики для держави	362
Морозов Олександр Федорович, Бродкевич Володимир Михайлович, Яременко Дарина Миколаївна Інтелектуальні системи інформаційних процесів в економічному розвитку підприємств: когнітивно-атракційно-репульсивний підхід до рівноваги “Хаос” – “Порядок” на принципах “інтегральної теорії інформування та Big Data”	366
Музика Юлія Дмитрівна Сучасний стан та перспективи розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади в Україні	369
Мурзін Юрій Сергійович Енергетичний сектор України	373
Несходовський Ілля Сергійович Трансформація облікової системи підприємства з використанням штучного інтелекту	375
Ніколаєнко Лілія Сергіївна, Іоргачова Марія Іванівна Фінансові технології у розвитку банківської діяльності в Україні	377
Obykhod Dmytro Implementation of environmental management in enterprises	379
Очкас Максим Петрович, Скиба Ганна Іванівна Цифрова трансформація бюджетної системи України як засіб підвищення прозорості державного управління	384
Palchevska Yuliia Volodymyrivna, Korytska Olha AI as a driving force of bussiness innovation	387
Pastukhov Maksym Theoretical and methodological approaches formation of the concept of investment support for the development of agricultural production	390
Пецух Андрій Олегович, Квасній Любов Григорівна Важливість розвитку туристично-рекреаційної сфери для економіки територіальних громад України	394

- наявність складних і різноманітних виробничих кооперативних зв'язків між різними господарюючими суб'єктами для можливості забезпечення нормального процесу будівництва, що суттєво підвищує роль інформаційної складової;

- реклама будівельної продукції та процес її реалізації потребує розвитку маркетингової складової із урахуванням нових технологій, які застосовуються у сучасному маркетингу [2].

Підсумовуючи вищевикладене, необхідно зазначити про необхідність врахування в обов'язковому порядку всіх цих особливостей, а також особливостей та характеристик конкретного об'єкту, що будується, задля досягнення найвищого рівня ефективності та конкурентоспроможному на сучасному будівельному ринку, який є доволі динамічним і перебуває в постійному русі.

Література

1. Будівництво як галузь матеріального виробництва і його особливості. Електронний ресурс. Режим доступу: https://stud.com.ua/18977/ekonomika/budivnistvo_g_aluz_materialnogo_virobnitstva_yogo_osoblivosti (дата звернення: 21.06.2024).
2. Лойко В., Руденко М., Руденко В. Динаміки розвитку будівельних підприємств України та міста Києва в контексті забезпечення економічної безпеки. *Ефективна економіка*. 2020. №7. Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/7_2020/15.pdf (дата звернення: 11.07.2024).
3. Павелко О. В. Доходи і витрати основної діяльності будівельних підприємств у системі обліку та контролю: монографія. Рівне: НУВГП, 2012. 236 с.

МОРОЗОВ Тімур Олександрович

кандидат економічних наук, докторант

КРИШТАЛЬ Галина Олександрівна

науковий керівник: д-р екон. наук, професор,

завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи

Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу,

ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом", м. Київ

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ – ПОТЕНЦІАЛ ТА РИЗИКИ ДЛЯ ДЕРЖАВИ

Сучасна економічна думка вимагає глибшого аналізу революційного підходу до розвитку інноваційної економіки, який стає основою економічної стратегії для багатьох країн в умовах швидких глобальних змін. Світова еко-

номіка проходить через період інтенсивної трансформації, де інновації відіграють вирішальну роль у підтриманні конкурентоспроможності та сталого зростання. У цьому контексті вибір між еволюційним та революційним шляхом розвитку має критичне значення для успіху країн у все більш конкурентному глобальному середовищі.

Революційний підхід до розвитку інноваційної економіки передбачає швидке та радикальне впровадження новітніх технологій і процесів, що кардинально відрізняється від еволюційного типу розвитку. Якщо еволюційний підхід будується на поступовому та послідовному вдосконаленні існуючих систем, то революційний орієнтований на масштабні трансформації, здатні докорінно змінити економічні та соціальні структури. Такий підхід базується на інтенсивному використанні проривних технологій, серед яких штучний інтелект (ШІ), блокчейн, біотехнології та нанотехнології, що забезпечують значне підвищення продуктивності та ефективності в різних секторах економіки. Завдяки цьому революційний розвиток здатний не лише підвищити конкурентоспроможність окремих підприємств і галузей, але й забезпечити країні нові стратегічні переваги в глобальній економіці. Однак, поряд із цими можливостями, такий підхід пов'язаний з високими ризиками, оскільки радикальні зміни можуть спричинити дестабілізацію існуючих систем та вимагати значних ресурсів для адаптації. Ключові характеристики революційного типу розвитку

Революційний підхід до інновацій відрізняється низкою важливих характеристик, які необхідно детально розглянути:

1. *Швидкі темпи впровадження інновацій.* Країни, які дотримуються цього шляху, прагнуть до максимальних темпів змін, щоб не лише адаптуватися до нових умов, але й задавати нові стандарти на світовому ринку.

2. *Кардинальна зміна систем і процесів.* Революційні інновації часто пов'язані з повним переглядом існуючих бізнес-моделей, виробничих систем та способів взаємодії з клієнтами.

3. *Проривні технології.* Ці технології змінюють правила гри у світовій економіці. Наприклад, ШІ та машинне навчання активно впроваджуються у медичних, фінансових і виробничих галузях, що вже призводить до радикальних змін у бізнес-процесах та взаємодії з клієнтами.

Приклади країн, які успішно використовують революційний підхід

Для ілюстрації можливостей революційного типу розвитку необхідно звернутися до прикладів країн, які вже демонструють значні успіхи у цьому напрямку.

Китай

Китай є яскравим прикладом країни, яка обрала революційний шлях розвитку інновацій. У рамках стратегії “Зроблено в Китаї 2025” країна прагне стати світовим лідером у високотехнологічних галузях, таких як робототехніка, біотехнології та нові матеріали. Важливою частиною цієї стратегії є активне інвестування в наукові дослідження та розробки (НДДКР). У 2020 році Китай вклав 2,4 % свого ВВП у НДДКР, що дозволило йому стати лідером за кількістю патентів та наукових публікацій [1].

Китайські компанії, такі як Huawei та Alibaba, є прикладами успішного впровадження інноваційних технологій. Huawei активно розвиває технології 5G і вже займає лідируючі позиції на світовому ринку телекомунікацій, а Alibaba просуває інновації у сфері електронної комерції та хмарних обчислень.

Південна Корея

Південна Корея — ще один приклад успішної реалізації революційної стратегії. У 2020 році країна інвестувала 4,8 % свого ВВП у НДДКР, що є одним із найвищих показників у світі [1]. Завдяки цим інвестиціям Південна Корея лідирує у глобальних рейтингах інноваційної конкурентоспроможності. Компанії, такі як Samsung і Hyundai, відіграють ключову роль у цьому процесі.

Samsung, наприклад, займає лідируючі позиції у виробництві смартфонів і технологій гнучких дисплеїв, тоді як Hyundai активно розвиває електричні та водневі автомобілі, які можуть стати основою сталого транспорту майбутнього. Інвестиції в інновації дозволяють Південній Кореї не лише залишатися конкурентоспроможною, але й нарощувати свою роль у світовій економіці.

Соціальні та інфраструктурні зміни

Революційний тип розвитку економіки потребує не лише технологічних, але й значних соціальних та інфраструктурних змін. Для успішної реалізації таких змін країнам необхідно активно інвестувати у реформи освітніх систем, законодавчу базу та інфраструктуру.

Інноваційна економіка потребує кваліфікованих кадрів, які можуть ефективно працювати з новими технологіями. Це вимагає модернізації системи освіти та підвищення рівня підготовки фахівців. Південна Корея, наприклад, витрачає 5 % свого ВВП на освіту [2], що дозволяє країні займати лідируючі позиції за рівнем знань і навичок.

Підтримка освітніх програм, орієнтованих на підготовку фахівців для інноваційних галузей, сприяє створенню висококваліфікованих кадрів, готових до роботи з новими технологіями.

Важливим елементом успіху є створення спеціалізованих технопарків та інноваційних кластерів. Такі кластери об'єднують ресурси і таланти, дозволяючи країнам швидше розробляти та впроваджувати передові технології. Прикладом є Китай, який активно створює технопарки у рамках своєї стратегії економічного розвитку. Ці технопарки стають центрами тяжіння для наукових досліджень та високотехнологічних стартапів.

Переваги та ризики революційного підходу

Революційний тип розвитку інноваційної економіки має багато переваг. Ключові з них:

- 1. Прискорення економічного зростання.** Країни, які активно інвестують в інновації, демонструють вищі темпи економічного зростання порівняно з тими, хто дотримується еволюційного підходу. Наприклад, Китай і Південна Корея демонструють вищі темпи зростання ВВП завдяки своїм інвестиціям у НДДКР.

2. **Збільшення конкурентоспроможності.** Інновації дозволяють країнам пропонувати на глобальному ринку нові продукти та послуги, займаючи лідируючі позиції у різних галузях. Південна Корея, завдяки своїм інноваційним розробкам, утримує перше місце у рейтингу інноваційних економік Bloomberg.

3. **Створення нових робочих місць.** Розвиток інноваційних галузей призводить до створення нових робочих місць і зростання зайнятості. У США, наприклад, у секторі інформаційних технологій за останні 10 років кількість робочих місць збільшилася на 25 %, що значно перевищує середній показник по економіці [3].

Попри очевидні переваги, революційний тип розвитку також пов'язаний із низкою ризиків:

1. **Нерівномірний розвиток секторів економіки.** Швидке впровадження нових технологій може призвести до розриву між інноваційними і традиційними галузями, що створює соціальну нерівність.

2. **Залежність від зовнішніх факторів.** Країни, які активно впроваджують інновації, можуть зіткнутися з ризиками, пов'язаними з міжнародною конкуренцією, санкціями та торговельними обмеженнями.

3. **Цифровий розрив.** Не всі верстви населення можуть мати рівний доступ до нових технологій, що може поглибити соціальні та регіональні відмінності.

Висновки

Революційний тип розвитку інноваційної економіки відкриває перед країнами величезні перспективи для прискореного зростання, покращення якості життя населення та зміцнення позицій на глобальному ринку. **Основна перевага цього підходу полягає в його здатності кардинально змінювати існуючі економічні системи за короткий період**, що дозволяє державам швидко адаптуватися до стрімких змін і активно формувати майбутнє. Проривні технології, такі як штучний інтелект, блокчейн і біотехнології, вже починають кардинально змінювати правила гри у світовій економіці, створюючи нові галузі і радикально покращуючи існуючі.

Революційний тип розвитку має значний потенціал для забезпечення довгострокового економічного зростання. Для того щоб цей потенціал був реалізований у повній мірі, країнам необхідно активно інвестувати у створення сприятливого середовища для інновацій. Це включає реформи в освіті, підтримку НДДКР, а також розвиток інфраструктури, здатної швидко адаптуватися до нових викликів.

Державна підтримка є ключовим фактором успіху революційної економіки. Створення інноваційних кластерів, технопарків та інших центрів тяжіння талантів і капіталу дозволить країнам не лише розробляти нові технології, але й впроваджувати їх у промисловість і повсякденне життя. Приклад Китаю та Південної Кореї показує, що стратегічні інвестиції в інновації можуть приносити відчутні результати за короткий час.

У кінцевому підсумку, **успіх революційного типу розвитку інноваційної економіки залежить від збалансованого підходу**, який враховує як еконо-

мічні, так і соціальні аспекти. Країни, які зможуть ефективно керувати ризиками і використовувати можливості інновацій, будуть займати лідируючі позиції у світовій економіці.

Література

1. Світовий банк. World Development Indicators. 2020. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.KD.ZG?locations=CN>
2. Світова торгова організація (СТО). *World Trade Statistical Review*. 2021. URL: <https://www.wto.org/>
3. Бюро трудової статистики США. *Employment Projections*. 2020. URL: <https://www.bls.gov/oooh/computer-and-information-technology>
4. *Schumpeter J. A. Capitalism, Socialism, and Democracy*. Harper & Brothers. 1942.

МОРОЗОВ Олександр Федорович

*д-р. техн. наук, професор,
завідувач кафедри комп'ютерних наук та інтелектуальних систем
Інституту комп'ютерно-інформаційних технологій та дизайну,
Міжрегіональної Академії управління персоналом*

БРОДКЕВИЧ Володимир Михайлович

*канд. екон. наук,
доцент кафедри комп'ютерних наук та інтелектуальних систем
Інституту комп'ютерно-інформаційних технологій та дизайну,
Міжрегіональної Академії управління персоналом*

ЯРЕМЕНКО Дарина Миколаївна

*викладач кафедри комп'ютерних наук та інтелектуальних систем
Інституту комп'ютерно-інформаційних технологій та дизайну,
Міжрегіональної Академії управління персоналом*

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ: КОГНІТИВНО-АТРАКЦІЙНО-РЕПУЛЬСИВИЙ ПІДХІД ДО РІВНОВАГИ “ХАОС” – “ПОРЯДОК” НА ПРИНЦИПАХ “ІНТЕГРАЛЬНОЇ ТЕОРІЇ ІНФОРМУВАННЯ ТА BIG DATA”

В сучасних умовах економічний розвиток та управління інноваційно-інвестиційною діяльністю підприємства в підвищенні ефективності виробництва потребує зосередити більш глибокий погляд на використанні сучасних